

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy za sprzeczny z klauzulą 5 porozumienia ramowego należy uznać przepis prawa, który przyznaje pracownikom zatrudnionym na czas określony odprawę z tytułu rozwiązania umowy o pracę w wysokości 12 dziennych stawek wynagrodzenia za każdy przepracowany rok, ale wyklucza taką odprawę w odniesieniu do wspomnianych wcześniej pracowników zatrudnianych na stanowiskach doradczych i asystenckich w sytuacji, gdy dochodzi do ich swobodnego odwołania[?]

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalia) w dniu 7 czerwca 2018 r. – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-373/18)

(2018/C 294/36)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

Czy pozycja 26.1 Tabela Geral do Imposto do Selo (ogólnej tabeli opłaty skarbowej) w brzmieniu nadanym przez art. 3 dekretu z mocą ustawy nr 322-B/2001 z dnia 14 grudnia, przewidująca pobór Imposto do Selo (opłaty skarbowej) w przypadku utworzenia spółki kapitałowej (spółki akcyjnej), której kapitał zakładowy został w całości pokryty wkładami pieniężnymi, narusza art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady nr 69/335/EWG ⁽¹⁾ z dnia 17 lipca 1969 r. w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady nr 85/303/EWG ⁽²⁾ z dnia 10 czerwca 1985 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 1969 r., L 249, s. 25).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 1985 r., L 156, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 8 czerwca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko AH, PB, CX, KM, PH

(Sprawa C-377/18)

(2018/C 294/37)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

AH, PB, CX, KM, PH

Pytanie prejudycjalne

Czy krajowe orzecznictwo wymagające wskazania w treści ugody (zawartej w ramach postępowania karnego) jako sprawców danego przestępstwa nie tylko oskarżonego, który przyznał swoją winę i zawarł tę ugody, lecz również pozostałych oskarżonych będących współsprawcami, którzy nie zawarli tej ugody, nie przyznali swojej winy i w odniesieniu do których postępowanie karne nadal jest prowadzone z oskarżenia publicznego, lecz wyrazili jednak zgodę na zawarcie ugody przez pierwszego oskarżonego, jest zgodne z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z motywem 16 zdanie pierwsze i motywem 17 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/343⁽¹⁾ [z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym]?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 11 czerwca 2018 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / E.P.

(Sprawa C-380/18)

(2018/C 294/38)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Strona przeciwna: E.P.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 zdanie wprowadzające i lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/399⁽¹⁾ [...] należy interpretować w ten sposób, iż dokonując ustalenia, że okres legalnego pobytu nieprzekraczającego 90 dni w każdym okresie 180-dniowym wygaś w związku z uznaniem cudzoziemca za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, należy uzasadnić, że osobiste zachowania danego cudzoziemca stanowią rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla podstawowego interesu społecznego?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, jakie wymogi należy spełnić zgodnie z art. 6 ust. 1 zdanie wprowadzające i lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/399 [...] dla potrzeb uzasadnienia, że cudzoziemiec został uznany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego?

Czy art. 6 ust. 1 zdanie wprowadzające i lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/399 [...] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiej praktyce krajowej, zgodnie z którą cudzoziemiec jest uznawany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego już na podstawie samego faktu, że cudzoziemiec ten jest podejrzany o popełnienie czynu zabronionego?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), Dz.U. 2016, L 77, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 11 czerwca 2018 r. – G.S. / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-381/18)

(2018/C 294/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State